

Către,
Judecătoria Sectorului ---

Domnule Președinte,

Subsemnatul, -----, domiciliat în str. -----, reprezentat legal de -----, cu sediul în -----, unde vă solicităm și comunicarea tuturor actelor de procedură,

în contradictoriu cu I.G.P.R. – D.G.P.M.B. – Brigada de Poliție Rutieră

formulez, în termen legal, prezenta

PLÂNGERE

Împotriva procesului-verbal seria --- din data de (*în anexă*), încheiat de agentul șef -----, din cadrul D.G.P.M.B. – B.P.R., prin care vă solicit:

■ *în principal:*

- 1) anularea procesului-verbal sus-menționat și, pe cale de consecință anularea măsurii de sancționare a subsemnatului cu 4 puncte-amendă, în valoare de 240 RON, și cu 3 puncte de penalizare;
- 2) obligarea D.G.P.M.B. – B.P.R. la repararea prejudiciului material cauzat prin emiterea dispoziției de ridicare a autoturismului cu nerespectarea reglementărilor incidente în aceasta materie.

■ *în subsidiar,* înlocuirea sancțiunii aplicate subsemnatului cu măsura avertismentului

pentru următoarele

MOTIVE

În fapt, în data de -----, la ora 12:37, am staționat voluntar autoturismul cu nr. de înmatriculare --- pe strada Ceahlăul-Olănești, în Municipiul București.

La ora ---, m-am întors la locul staționării autoturismului, unde am constatat ca acesta dispăruse, împreună cu alte autoturisme parcate în aceeași zonă.

În aceasta situație am apelat serviciul de urgență 112, în urma căruia am fost informat ca, urmare a staționării neregulamentare, autoturismul a fost ridicat de **S.C. ILCOR AUTO ECO S.R.L.** și depozitat la sediul acestora din București, str. Mănăstirea Văratec nr. 14-16, sector 6.

Aflând acest lucru, m-am îndreptat de urgență la sediul unității mai sus menționate, în vederea recuperării autoturismului. Aici, am fost întâmpinat de un agent de poliție care mi-a înmănat o **Comunicare**, prin care mi se aducea la cunoștință că **urma** sa fiu sancționat pentru nerespectarea prevederilor art. 143 din Regulamentul de aplicare al O.U.G. nr. 195/2002, întrucât autoturismul meu a fost depistat staționând în mod neregulamentar, iar procesul-verbal de constatare a contravenției urma sa îmi fie trimis la domiciliu prin poștă.

Ulterior semnării acestei comunicări, am fost informat ca, pentru a mi se elibera autoturismul, este necesara achitarea pe loc a unei taxe de 500 RON.

În aceste condiții, am solicitat de la agentul de poliție care mi-a înmănat comunicarea informații în legătura cu temeiul legal in baza căruia S.C. ILCOR AUTO ECO S.R.L. a efectuat operațiunea de ridicare a autoturismului și în baza căruia este autorizată să condiționeze eliberarea autoturismului de plata unei astfel de taxe.

Răspunsul la aceasta întrebare a fost unul extrem de evaziv, în sensul ca S.C. ILCOR AUTO ECO S.R.L. este autorizată să efectueze ridicarea autoturismelor și ca nu există nicio posibilitate prin care sa îmi fie eliberat autoturismul fără achitarea taxei de 500 RON.

Menționez că dialogul cu agentul de poliție de la fața locului în legătura cu plata taxei de 500 RON a fost unul extrem de anevoios, mărginindu-se la replici de tipul : „Așa e legea!”.

Văzându-mă, așadar, constrâns de plata taxei de 500 RON în vederea recuperării autoturismului, am achitat aceasta taxă, pentru care mi s-a eliberat Factura seria ----- (*în anexă*).

În data de **05.10.2009**, în baza **Comunicării** sus-amintite, am ridicat personal procesul-verbal seria ----- din data de **05.10.2009** încheiat de agentul constatator -----, din cadrul D.G.P.M.B. – B.P.R..

Prin acest proces-verbal, subsemnatul am fost sancționat pentru fapta comisă în data de 01.10.2009, și anume „staționarea neregulamentară” cu auto nr. -----.

Învederezi Onoratei instanțe că, prin procesul-verbal mai sus amintit, am fost sancționat cu 4 puncte de amendă, în cuantum de 240 RON și 3 puncte de penalizare, **fără a fi dispusă măsura ridicării autoturismului.**

■ *În principal,*

1. solicit anularea procesului-verbal sus-amintit, deoarece nu respecta condițiile de formă impuse de lege și, pe cale de consecință, anularea măsurii de sancționare a subsemnatului cu 4 puncte-amendă, în valoare de 240 de RON, și cu 3 puncte de penalizare și restituirea sumei de 120 RON achitată cu titlu de amendă către bugetul local.

• *În primul rând,* art. 16 alin. (1) teza a III-a din O.G. nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor stipulează că procesul-verbal de constatare a contravențiilor va conține, în mod obligatoriu, și următoarele mențiuni: “ocupația și locul de muncă al contravenientului”. În cadrul procesului-verbal lipsesc cu desăvârșire mențiunile privind ocupația și locul de muncă al contravenientului, deși exista obligația legală imperativă ca acestea să fie menționate, ceea ce constituie un motiv temeinic de anulare a acestuia. Precizăm că sancțiunea ce intervine pentru lipsa acestor mențiuni este nulitatea absolută, nulitate ce nu poate fi acoperită în niciun fel, întrucât afectează serios prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal pe care înțeleg să îl atac.

• *În al doilea rând,* un alt motiv de anulare al procesului-verbal îl reprezintă neîndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 16 alin. (7) din O.G. 2/2001, referitoare la posibilitatea contravenientului de a formula obiecțiuni la procesul-verbal respectiv. Agentul constatator avea obligația de a mă încunoștința despre dreptul meu de a formula obiecțiuni cu privire la conținutul procesului-verbal respectiv, precum și de a consemna în procesul-verbal acest aspect. Or, agentul constatator nu și-a îndeplinit obligația legală imperativă, neținând cont de obiecțiunile mele și nementionându-le în procesul-verbal, la rubrica “Alte mențiuni” făcându-se vorbire de alte aspecte, fără nici o legătura cu obiecțiunile mele.

Lipsa consemnării obiecțiilor contravenientului în textul procesului-verbal duce la nulitatea acestuia, nulitate care nu poate fi acoperită în nici un fel, conform art. 16 alin. (7) teza a II-a din O.G. 2/2001.

- În al treilea rând, se impune anularea procesului-verbal prin care mi s-a aplicat sancțiunea sus-menționată dat fiind că în cuprinsul acestuia agentul constatator **nu a realizat o descriere suficientă a faptelor** pe care susține că subsemnatul le-aș fi săvârșit și nu a realizat nici o mențiune referitoare la împrejurările în care fapta a fost săvârșită. Or, potrivit art. 16 alin. (1) teza a IV-a din O.G. 2/2001 „Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: (...) descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite”. Sancțiunea pentru această neregularitate a procesului-verbal este cuprinsă în art. 17 din O.G. 2/2001, conform căruia “Lipsa mențiunilor privind (...) a faptei săvârșite și a (...) atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu”.

Potrivit jurisprudenței dominante în materie, „în cazul în care descrierea faptei lipsește cu desăvârșire sau aceasta este descrisă doar în mod generic, precum și în cazul în care orice mențiune privind împrejurările în care fapta a fost săvârșită este inexistentă, duce la aplicarea sancțiunii nulității absolute a actului constatator al contravenției”¹, în baza art. 17 din O.G. 2/2001, sancțiune care nu poate fi acoperită în nici un fel. În realitate, „lipsa mențiunilor sus-arătate face imposibilă aprecierea gravității faptei săvârșite și implicit a justeței sancțiunii aplicate de către instanța de judecată, singura în măsură să realizeze un control obiectiv și imparțial al procesului-verbal criticat”². Mai trebuie reținut că, „din interpretarea logico-gramaticală a prevederilor art. 16 alin. (1) din O.G. 2/2001 rezultă cerința ca agentul constatator să realizeze o descriere în concret a contravenției, cu specificarea acțiunii sau inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natură a imprima faptei acest caracter”³. În viziunea aceleași instanțe de control judiciar în materie contravențională, „cerința este imperativă, întrucât rațiunea instituirii ei a fost aceea de a permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o și a justeței sancțiunii aplicate”.

¹ A se vedea Tribunalul București, Secția a VIII-a, decizia civilă nr. 2463 din 20 octombrie 2005 și decizia nr. 2406 din 13 octombrie 2005, pronunțată de aceeași instanță, în D. Severin, „Răspunderea contravențională – Practică judiciară”, ed. Hamangiu, București, 2007, p. 104 urm.

² *Idem*, p. 104.

³ A se vedea decizia civilă nr. 2460 din 20 octombrie 2005, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VIII-a.

Descrierea faptei subsemnatului s-a limitat la „a condus auto ----- și a staționat neregulamentar”, fără să se arate nici un alt element de fapt care ar fi putut **circumstanția împrejurările** în care fapta s-ar fi săvârșit. De asemenea, nu s-a realizat o descriere clară a locului unde a fost săvârșită fapta a cărei săvârșire mi se impută, în dreptul rubricii „locul săvârșirii” fiind notat „municipiul București, str. Ceahlăul - Olănești”. **Din acest proces-verbal inform, nu reiese nici măcar dacă fapta a fost săvârșită în sectorul 6 sau într-un alt sector al Bucureștiului, ceea ce ar fi însemnat că S.C. ILCOR AUTO ECO S.R.L. nu ar fi fost abilitată din punct de vedere teritorial de a proceda la ridicarea mașinii.**

Aceste lipsuri evidente ale procesului-verbal criticat pun serios sub semnul întrebării aparența minimă de legalitate a acestui act „emanând de la un funcționar ce are dreptul de a funcționa în locul unde actul s-a făcut”, act care se dorește a fi un act autentic. Cum poate incrimina o conduită pretins ilicită un astfel de proces-verbal, care în loc să acuze se recomandă pe sine însuși în acuzat de nerespectare a dispozițiilor legii !!?

Subliniez că lipsa unei descrieri suficiente a faptei *se explică prin aceea că aceea că s-a dorit să mi „înlătore”* posibilitatea de a-mi exercita dreptul la apărare în fața unei instanțe de judecată obiectivă și imparțială, prin invocarea motivelor de nelegalitate și netemeinicie a procesului-verbal pe care înțeleg să îl critic. O redare fidelă a situației de fapt care a dus la săvârșirea faptei reținute în procesul-verbal, precum și posibilitatea de a formula obiecțiuni ar fi dus la o mai bună individualizare a faptei și la aplicarea unei sancțiuni mai ușoare.

Chiar și în condițiile în care s-ar reține în sarcina subsemnatului nerespectarea vreunor dispoziții legale (după cum vom arăta, prin procesul-verbal nu se demonstrează încălcarea vreunor dispoziții legale de către subsemnatul, iar sarcina probei revine în exclusivitate D.G.P.M.B. – B.P.R.), prezentarea fidelă a situației de fapt și a condițiilor în care am săvârșit fapta ar fi dus Onorata instanță la concluzia că subsemnatul nu am avut – în mod obiectiv – posibilitatea de a adopta o altă conduită. Lipsa locurilor de parcare din zona în care locuiesc reprezintă cauza situațiilor de acest gen, în care conducătorii auto sunt nevoiți să parcheze în locuri „mai puțin permise”.

- În al patrulea rând, procesul-verbal a cărui anulare înțeleg să o solicit cuprinde mențiunea „Nu a fost de față nici un martor deoarece constatarea s-a efectuat cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic”.

În acest sens, învederez instanței ca fapta pentru care am fost sancționat a fost constatată și înregistrată pe suport video, deci prin mijloace tehnice, motiv pentru care procesul-verbal de constatare a contravenției ar fi trebuit să îmbrace o altă formă decât cea care mi-a fost comunicată la data de 05.10.2009.

Astfel, potrivit art. 181 din **Regulamentul din 4 octombrie 2006 de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice:**

*„(1) În situația în care fapta a fost constatată cu ajutorul unui mijloc tehnic certificat sau unui mijloc tehnic omologat și verificat metrologic, polițistul rutier încheie un proces-verbal de constatare a contravenției, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 1D**, după prelucrarea înregistrărilor și stabilirea identității conducătorului de vehicul.*

(2) Datele de identificare a contravenientului care se consemnează în procesul-verbal de constatare a contravenției sunt cele comunicate, în scris, sub semnătura proprietarului sau deținătorului legal al vehiculului”.

Or, în ceea ce mă privește, nu a fost respectat conținutul prevăzut pentru acest formular, ceea ce poate duce la concluzia că a fost utilizat un alt formular de proces-verbal. Nerespectarea condițiilor de formă în ceea ce privește încheierea unui proces-verbal de contravenție duce la nulitatea sa.

Prin urmare, procesul-verbal de constatare a contravenției săvârșită de subsemnatul a fost întocmit fără respectarea prevederilor legale, **procesul-verbal criticat fiind unul nelegal**, și pe cale de consecință, solicit Onoratei instanțe să dispună anularea acestuia și, pe cale de consecință, a sancțiunilor dispuse în cadrul acestuia, inclusiv restituirea sumei de 120 RON achitată cu titlu de amendă către bugetul local prin chitanța seria 200-279-1 (*în anexă*).

2. Ca urmare a situației de fapt expuse mai sus, solicit Onoratei instanțe să constate faptul că măsura tehnico-administrativă a ridicării autoturismului a fost dispusă cu nerespectarea procedurii legale, și în consecință impunerea taxei de

eliberare a autoturismului s-a efectuat în lipsa unui temei legal, ceea ce atrage obligarea D.G.P.M.B. – B.P.R. la repararea prejudiciului material ce mi-a fost cauzat, și anume, plata sumei de 500 RON achitată de subsemnatul în vederea eliberării autoturismului.

În acest sens, înțeleg să învederez instanței prevederile relevante aplicabile în speță, și anume:

- art. 64, art. 97 și ale art. 128 din O.U.G. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, potrivit cărora:

„Art. 64:

(1) Poliția rutiera poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabila. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz

(3) Ridicarea vehiculelor dispusa de poliția rutiera în condițiile prevăzute la alin.(1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament.

ART. 97:

(1) În cazurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, polițistul rutier dispune și una dintre următoarele masuri tehnico-administrative:

d) ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar.

Art.128:

(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

d) stabilesc reglementări referitoare la regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule, cu avizul poliției rutiere”.

- art. 12-14 ale H.C.L.S. 6 nr. 14/29.01.2009 de aprobare a Regulamentului privind blocarea/ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor sau vehiculelor oprite neregulamentar pe partea carosabila a drumurilor publice din Sectorul 6 precum și pe spațiul public și privat al Sectorului 6, care **reglementează expres procedura** pentru aplicarea măsurii tehnico-administrative a ridicării de autoturisme, după cum urmează:

„Art.12: *Operațiunile de blocare, ridicare, transport, depozitare și eliberare a autovehiculelor sau vehiculelor se execută numai de către operatorul autorizat care a obținut atribuirea contractului de achiziție publică.*

Aceste operatiuni se pot realiza numai in prezenta agentului comunitar in baza Notei de constatare intocmita de catre acesta.

Art.13: Operatiunile de blocare, ridicare, transport, depozitare si eliberare a autovehiculelor sau vehiculelor se realizeaza pe baza procesului verbal de contravenție intocmita de agentul constator din cadrul Politiei Comunitare a Sectorului 6 sau de catre agentul constator din cadrul Brigazii de Politie Rutiera a Municipiului Bucuresti prin care s-a dispus ridicarea autovehiculului sau vehiculului, pe baza fotografiilor martor.

Art.14: Nota de constatare aprobata prin ANEXA NR. 3 a prezentei hotarari, va fi intocmita de agentul comunitar si semnata de operatorul autorizat. Nota de constatare va cuprinde in mod obligatoriu marca, modelul, culoarea si numarul de inmatriculare al autovehiculului sau vehiculului, locul si starea fizica a acestuia. Nota de constatare se va intocmi in 3 exemplare (autocopianta si culori diferite) si vor fi inseriate. Originalul va ramane la agentul comunitar, iar celelalte doua copii ale notei de constatare se vor inmana operatorului autorizat. Operatorul autorizat va preda la eliberare o copie detinatorului legal al autovehiculului sau vehiculului. Se ridica cu prioritate autovehiculele sau vehiculele care obstructioneaza traficul rutier, blocheaza accesul in institutii publice etc. Prin nota de constatare se va dispune eliberarea domeniului public, ocupat abuziv. Dupa efectuarea operatiunilor de ridicare, agentul comunitar, prin dispecerat, este obligat sa anunte Dispeceratul Politiei Comunitare de masura dispusa prin nota de constatare”.

Față de prevederile legale mai sus menționate, învederez Onoratei instanțe că măsura ridicării autoturismului care a fost dispusa în ceea ce mai privește a fost una **nelegală**, pentru următoarele motive:

(i) încheierea defectuoasă a procesului-verbal de constatare a contravenției în ceea ce privește măsura ridicării autoturismului

În acest sens, precizez ca procesul-verbal de constatare a contravenției a fost încheiat în data de ----- (decî cu o data ulterioara celei în care s-a efectuat ridicarea autoturismului meu, si anume 01.10.2009). Or, existența procesului-verbal de contravenție anterior sau cel puțin concomitent cu dispunerea măsurii ridicării autoturismului este o premisa *sine qua non* pentru efectuarea legala a unei astfel de operațiuni, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art. 13 al H.C.L.S. 6 nr. 14/29.01.2009.

Mai mult chiar, procesul-verbal criticat nu încorporează nicio mențiune referitoare la măsura tehnico-administrativa a ridicării autoturismului. Or, potrivit alin. (1) al art. 180 din **Regulamentul din 4 octombrie 2006 de aplicare a Ordonanței de urgenta a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**: „In cazul în care constata încălcări ale normelor rutiere, agentul constator încheie un proces-verbal de constatare a contravenției care va

cuprinde în mod obligatoriu: [...] sancțiunea contravențională complementară aplicată și/sau **măsura tehnico-administrativă dispusă**: [...]”, iar potrivit art. 97 din același Regulament, ridicarea autoturismului reprezintă o măsură tehnico-administrativă, astfel ca ar fi trebuit să figureze în mod obligatoriu în procesul-verbal de constatare a contravenției.

Prin urmare, măsura ridicării autoturismului în ceea ce mă privește a fost dispusă în afara procesului-verbal de constatare a contravenției, fiind **lipsita astfel de orice temeii juridice**.

(ii) neîndeplinirea obligației de comunicare în ceea ce mă privește a unei copii de pe Nota de constatare întocmită de agentul comunitar prin care s-a dispus ridicarea autoturismului, astfel cum este prevăzută de Anexa nr. 3 a H.C.L.S. 6 nr. 14/29.01.2009.

În acest sens, menționez că nu mi-a fost înmănată nicio Notă de constatare privind ridicarea autoturismului, fiind încălcate astfel prevederile exprese ale art. 12 și art. 14 din H.C.L.S. 6 nr. 14/29.01.2009.

Față de cele menționate mai sus, apreciez că măsura ridicării autoturismului în ceea ce mă privește a fost dispusă și efectuată cu nerespectarea dispozițiilor legale incidente în materie, determinând astfel ca suma de bani achitată de subsemnatul în vederea eliberării autoturismului să fie nejustificată din punct de vedere juridic, ceea ce a determinat o micșorare a patrimoniului subsemnatului fără existența unui temei legal.

În aceste condiții, consider că prin obligarea nejustificată la plata taxei de 500 RON de către subsemnatul către SC ILCOR AUTO ECO SRL în vederea ridicării autoturismului ca urmare a dispoziției agentului comunitar în acest sens, măsura dispusă de ridicare a autoturismului, DGPMB – BPR mi-a provocat un prejudiciu material.

Față de aceasta împrejurare, solicit instanței angajarea răspunderii civile delictuale a DGPMB – BPR pentru prejudiciul material provocat, și obligarea acesteia la repararea acestui prejudiciu.

În susținerea acestei pretenții, înțeleg să mă întemeiez pe prevederile art. 998-999 Cod Civil, potrivit cărora:

- **Art. 998.** Orice faptă a omului, care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara.
- **Art. 999.** Omul este responsabil nu numai pentru prejudiciul ce a cauzat prin faptă sa, dar și de acela ce a cauzat prin neglijența sau imprudența sa.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale DGPMB – BPR, învederez Onoratei instanțe că sunt întrunite condițiile cumulative privind angajarea răspunderii civile delictuale, după cum urmează:

- (i) existența unei fapte ilicite – aceasta condiție se verifică prin dispunerea măsurii tehnico-administrative de ridicare a autoturismului cu nerespectarea procedurii prevăzute de lege;
- (ii) existența unui prejudiciu - suma de bani achitată de subsemnatul în vederea eliberării autoturismului a fost nejustificată din punct de vedere juridic, determinând o micșorare a patrimoniului propriu fără existența unui temei legal;
- (iii) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu;
- (iv) existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul - în acest caz, vinovăția se rezultă din culpa agentului constatator în dispunerea măsurii de ridicare a autoturismului.

Sub aspectul **temeiniciei** procesului-verbal trebuie menționat că **un proces-verbal de constatare și de sancționare a contravenției nu poate face, prin el însuși, dovada existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției**, acest proces-verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Prin urmare, subsemnatului nu mi se poate reține sarcina dovezii celor constatate în procesul-verbal a cărui anulare o solicit.

În sprijinul susținerilor mele se află atât dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care fac parte integrantă din dreptul intern al României încă din anul 1994, în baza articolului 11 din Constituția României.

Astfel, în raport de prevederile art. 20 alin. (2) din Constituție, dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Legea internă română, prin art. 34 din O.G. nr. 2/2001 și art. 1169 din Codul civil, conține prevederi contrare și mai puțin favorabile față de reglementările europene privitoare la drepturile fundamentale ale omului.

În lumina jurisprudenței CEDO, contravențiile referitoare la circulația pe drumurile publice sunt încadrate în sfera ”acuzărilor în materie penală” la care se referă primul paragraf al art. 6 CEDO.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat în jurisprudența sa (Cauza Maszini c. României, hotărârea din 21.09.2006) că normele juridice ce sancționează astfel de fapte au caracter general și că urmăresc un scop preventiv și represiv, aceste criterii (alternative) fiind

suficiente pentru a demonstra că fapta în discuție are, în sensul art. 6 din Convenție, caracter penal.

Ca o consecință a aplicării în cauză a dispozițiilor art. 6 din Convenție **prezentul litigiu trebuie să ofere și garanțiile procesuale recunoscute și garantate de acest articol**. Pe cale de consecință **trebuie recunoscute și garanțiile specifice în materie penală** din art. 6 al Convenției, printre care și prezumția de nevinovăție.

Beneficiind de prezumția de nevinovăție, rezultă că subsemnatul, **deși am această facultate, nu sunt obligat să-mi dovedesc nevinovăția**, sarcina probei revenind intimatului, acesta fiind partea în litigiu care trebuie să facă dovada că aspectele consemnate în procesele-verbale de contravenție sunt întemeiate și corespund realității.

Prin urmare, intimatul trebuie să facă dovada celor reținute în procesul-verbal.

Solicităm Onoratei instanțe să pună în vedere intimatului să depună la dosarul cauzei Nota de constatare întocmită de agentul comunitar prin care s-a dispus ridicarea autoturismului, astfel cum este prevăzută de Anexa nr. 3 a H.C.L.S. 6 nr. 14/29.01.2009, precum și planșa video/foto care atestă că subsemnatul am „condus auto nr. ----- și staționat neregulamentar” în locul indicat.

Pentru toate aceste considerente, vă solicit să anulați procesul-verbal pentru motivele arătate mai sus ca *nelegal* și, în cazul în care intimatul nu va face dovada celor reținute în procesul-verbal, ca *netemeinic*.

■ *În subsidiar*, **solicit Onoratei instanțe înlocuirea sancțiunii aplicate subsemnatului cu măsura avertismentului**.

Subsemnatul am avut o conduită corectă până în prezent (acest lucru poate fi probat prin depunerea la dosarul cauzei a unui cazier contravențional), astfel că mi se poate aplica o sancțiune mai ușoară, în speță avertismentul. Chiar și textul legal – art. 21 alin. (3), din O.G. 2/2001, impune *obligativitatea* aplicării unei sancțiuni proporționale cu “gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și

de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal”.

Astfel, având în vedere lipsa de pericol social a faptei, a consecințelor negative în urma faptei (nu s-a produs nici un accident, nu au existat vătămări ale unor persoane sau prejudicii), precum și circumstanțele personale ale contravenientului (buna conduită a subsemnatului și lipsa oricăror abateri de acest gen ale subsemnatului, anterioare faptei respective), **se impune înlocuirea sancțiunii aplicate cu măsura avertismentului.**

Pentru acestea, vă solicit respectuos să înlocuiți sancțiunea aplicată subsemnatului cu măsura avertismentului și, pe cale de consecință, să dispuneți obligarea intimătei DGPMB – BPR la repararea prejudiciului material cauzat subsemnatului, constând în „taxa” de 500 RON achitată către S.C. ILCOR AUTO ECO S.R.L.

În drept, invoc dispozițiile art. 5, 6, 7, 15, 16, 17, 19, 21 alin. 3, 26 alin. (1), 38 alin. (3) din O.G. nr. 2/2001, dispozițiile 118 din O.U.G. nr. 195/2002, precum și art. 12-14 ale H.C.L.S. 6 nr. 14/29.01.2009.

În dovedire, solicit proba cu înscrisuri.

Depun prezenta plângere, în două exemplare, unul pentru instanță și unul pentru comunicare.

Solicit soluționarea prezentei plângeri și în lipsa mea, în temeiul art. 242 alin. 2 CPC.

În anexă, fotocopii de pe procesul-verbal -----, din data de -----, data la care mi-a fost și comunicat prin înmânare la sediul Poliției, precum și factura seria -----, care atestă achitarea „taxei” de 500 RON către S.C. ILCOR AUTO ECO S.R.L. și chitanța seria ----- care atestă achitarea amenzii de 120 RON în 48 de ore de la comunicarea procesului-verbal de sancționare.

Potent,